

OVEČKY

úterý 17. července 2018
15:00–18:00
Dvůrek naproti muzeu

Ovce patří společně se psem mezi nejstarší domestikované druhy zvířat. Nejstarší nálezy ovčí domácích pochází z období 9 000 let př. n. l., z dnešní Sýrie a Íránu. Na našem území se chov ovčí datuje od doby bronzové, ovce se chovaly především kvůli vlně, ze které se vyráběly oděvy, využívalo se i mléko a maso.

MOJE OVEČKY

S kým jsem tu byl/a:

Co mě zaujalo:

Moje poznámky:

Sbírejte další informační karty z akcí Muzea Říčany!

Sledujte aktuální dění na:	Otevírací doba hl. budovy a zahrady pro veřejnost:
Muzeum Říčany Rýdlova 271/14 www.ricany.cz/muzeum f Muzeum Říčany	pondělí – čtvrtek 14:00–18:00 sobota 10:00–18:00 neděle 13:00–18:00 pátek zavřeno

Proč je chováme?

Mezi ovčí produkty patří mléko, maso, vlna, kůže a lanolin. Ovčí mléko má vyšší obsah bílkovin než mléko kravské, méně cholesterolu a je tučnější. Obsahuje cenné vitamíny, minerální látky a enzymy. Z ovčího mléka se vyrábí např. známé sýry – bryndza, oštiepok, parenica, při jejich výrobě vzniká syrovátka zvaná žinčica. Jehněčí maso má delikátní chuť a vysoký obsah bílkovin, je však poměrně tučné. Vlna je dnes bohužel okrajovým artiklem kvůli tomu, že její prodejní cena je nižší než náklady na stříhání ovcí. Lanolin se využívá v kosmetice a textilním průmyslu.

Někteří lidé dnes ovečky chovají také jako „sekačky“ na trávu nebo pro vycvik ovčáckých psů.

Plemena ovcí

Plemena ovcí dělíme podle užitkovosti na masná, plodná a kombinovaná s všestrannou užitkovostí (mléko, maso, vlna). Na maso se u nás chová oxford down, suffolk a charollais. Mezi plodná plemena patří především romanovská ovce. Nejčastějšími zástupci kombinovaných plemen jsou merino, merinolandschaf, cigája a tradiční česká plemena valašská ovce a šumavská ovce – jedinci těchto plemen patří mezi genové rezervy České republiky.

Welfare

Ovce patří mezi společenská zvířata, která se dobře cítí ve stádě. Pokud jsou chovány samy, velmi tím strádají. Kromě společnosti ovce potřebují vyvážené krmivo. To představuje především pastva, v zimě seno či senáž, okopaniny (krmná řepa a mrkev), jadrná krmiva (obilí) a minerální liz. Pochutnají si i na starém tvrdém pečivu, ale nesmí se to s ním přehánět. K pití musí být neustále k dispozici čistá voda. Pastva je vhodná i proto, že se při ní zvířata přirozeně pohybují na čerstvém vzduchu a při aktivním vyhledávání potravy se baví. Ovčín (stáj) musí být prostorný, světlý, vzdušný, ale zároveň teplý. Ovce také potřebují pravidelnou péči o paznehty, které mohou snadno přerůstat a působit zdravotní komplikace, vedoucí až ke zchromnutí.

Ruční zpracování ovčí vlny

Výrobu tkanin znali lidé již v mladší době kamenné. Vlna je materiálem, jehož vlastnosti se dosud nepodařilo uměle napodobit.

Praní

Ostříhanou vlnu je třeba vyprat ve vlažné vodě a poté několikrát vymáchat. Při praní je důležité dodržovat pravidlo, aby teplota vody byla stále stejná, anebo se měnila jen postupně a pomalu – jinak vlna plstnatí.

Česání

Usušené pramínky rouna je třeba rozčesat a vlákna srovnat do jednoho směru. To se provádí česáním nebo mykáním. K česání se používají ruční kartáče nebo bubnová česačka.

Předení

Příst můžeme na kolovrátku určeném k předení vlny, případně pomocí vřetánka.

tkaní na kolíkovém stávkou
kulička vytvořená technikou mokrého plstění

Barvení

Rouno můžeme obarvit potravinářskými barvami, barvami na vlnu nebo rostlinnými barvivy. Z těch se využívá např. ořešák, kurkuma, červená řepa, cibulové slupky, třezalka.

Tkaní

Ruční tkaní je nejstarší způsob výroby tkaniny a technika je postavena na stále stejném principu – křížení dvou soustav nití. Tkát můžeme na hřebenovém či kolíkovém stávkou, na rámu či stavu.

Plstění

Plstěním se vytvoří pevná textilie, vlákna jsou různě překřížena a pevně spojena. Plstit můžeme „nasucho“ pomocí plstící jehly nebo „namokro“ s mýdlem a vodou.

výrobky vytvořené
technikou suchého plstění

